

ကိုရွှေတေးသား

ယောက္ခမတို့မေတ္တာ

မြို့ပြနှင့်ကျေးလက်ပျော်စရာသရုပ်ချင်းဝတ္ထု

ယောက္ခမတို့ ပို့သဘော
မေတ္တာသုတ် တစ်စောင်လုံးအား
ပုဒ်ထီးပုဒ်မပါ မကျန်
ကျုံး...ကျုံးပြီး ခံနေကြရကုန်သော
သမက်အပေါင်းတို့ ရည်ညွှန်းပါသည်။ ။

ကိုရွှေတောသား

မကြာခင် ဝါလကင်းလွတ် သီတင်းကျွတ်သို့ ရောက်ပေရော့မည်။ ပိ
တံစွယ်ကျေးရွာ၏ လယ်ကွင်းပြင်မှာ တော့ ကောက်နှံတွေက မြသားက
မ္မလာ ကော်ဇောလွှာခင်းထားသည့် အလား စိုစိုကလေးနှင့် စိမ်းမြကာ
လေအနေ့၌ ကပိုကရိုကလေးနှင့် ယိမ်းကလျက် ရှိချေသည်။ ။

ကာလမကြာခင်မှာ ပင် အဆိုပါ စိမ်းမြမြ ကောက်နှံပင်စည်ကြားမှ
စပါးနှံခက်ကလေးတွေက တိုးရှဲ၍ လောကမျက်နှာကို သစ်ပေဦးရော့မ
ည်။ ။

"မင်းတို့ စပါးခင်းတွေကတော့...ရှယ်ပဲကွနော်...သစ်မွေး..."

"အေးကွာ...မြေဩဇာ နိုင်နိုင်နင်းနင်း သုံးနိုင်တာရယ်၊ ထွန်ရေးကို
စောစောငင်ခဲ့တဲ့ ဝီရိယ အကျိုးတွေကြောင့်ရယ်လို့ ဆိုရမှာ ပေါ့..."

"ဒါထက်...ကွမ်းခြံရဲ့ အခြေအနေကော..."

"မဆိုးဘူး သာဂေါင်ရဲ့ ...တစ်ပတ်, တစ်ပတ်ကို အချိန် ငါးဆယ် လောက်ကတော့ အသာကလေး ရနေတယ်"

"အားကျစရာကြီးကွာ...စီးပွားရေး အခြေအနေ ပြေလည်လာတော့ မင်းနဲ့ ထားခင်တို့ ရဲ့ အခြေအနေကကော..."

"အဟီး...ဒီ...သီတင်းကျွတ် အပြီးလောက်မှာ နားဖောက်ဖို့ အဘတို့ ကို အပူကပ်မလားလို့ ...။ ထားခင်ကလည်း ...ငါ့သဘောပါတဲ့ ကွာ..."

"ဟုတ်မှာ ပေါ့...ဟုတ်ရမှာ ပေါ့ကွာ။ ထားခင်တို့ မိဘတွေအနေနဲ့ မင်းလို အသောက်အစား အပျော်အပါးမရှိ၊ အလုပ်ကို ကြိုးစားတဲ့ သမက် လောင်းကို သဘောကျမှာ ပေါ့။ အဟေးဟေး... မင်းမင်္ဂလာဆောင်ကျရင်တော့ တို့ တစ်တွေ ကောင်းကောင်း ကြီး မူးပြီး အပျော်ကြီး ပျော်ရဦး တော့မှာ ပဲ..."

"ပျော်ရမှာ ပေါ့ကွာ...ပျော်ရမှာ ပေါ့..."

"အေး...ငါတို့ ပျော်သလို မင်းကိုလည်း ပျော်စေချင်တယ် သစ်မွေး..."

"ဟ...ငါလိုချင်တဲ့ ထားခင်ကို ငါရတော့မယ့်ဥစ္စာ၊ ဒီထက် ဘာကို ငါ က ပျော်ရမှာ တဲ့ လဲ...သာဂေါင်ရဲ့ ..."

"ဟား...ဟား...ဟား...ခုံးဝေးပေါ့ကွာ၊ အသီးဆိုတာ အပင်နဲ့ သက် ဆိုင်သလို သမီးဆိုတာလည်း သူ့မိဘတွေနဲ့ သက်ဆိုင်တယ်၊ တစ်နည်း အားဖြင့် မင်းနဲ့ တော်စပ်လာရမယ့်

ဆိုပါတော့ကွာ...။ အဲဒီမှာ သမက်အပေါ် ကောင်းတဲ့ ယောက္ခမဆိုတာ ခပ်ရှားရှားရမယ်..."

"ဟာကွာ...ထားခင်ရဲ့ အဖေနဲ့ အမေက သဘောကောင်းပါတယ်ကွာ...။ ငါ့ကိုလည်း မျက်နှာသာပေးပါတယ်... မင်း ယူဆသလိုမျိုး မဖြစ်နိုင်ပါဘူး သာဂေါင်ရာ..."

"အေးပါကွာ...ဒါက ဇာတ်လမ်းအစပဲ ရှိသေးတာကိုး"

"ငါတော့...ရှင်းကို မရှင်းတော့ဘူး သာဂေါင်...ယောက္ခမဆိုတာဟာ လည်း မိန်းမနဲ့ ပတ်သက်ရင် မိဘပဲ မဟုတ်ဘူး လားကွာ..."

"မင်း အတော်ရိုးအ သေးတာပဲ...သစ်မွေး။"

မင်းအနေနဲ့ မလွဲမသွေ အိမ်ထောင်ပြုဖို့ ဆုံးဖြတ်ချက် ချထားလေ တော့...အိမ်ထောင်ကျရင် မပတ်သက်ချင်တောင်မှ ပတ်သက်လာရမယ့် ယောက္ခမတွေရဲ့ သဘော သဘာဝကို ကြိုတင် လေ့လာ စူးစမ်းထားသင့် တယ်လို့ ထင်တယ်..."

သူငယ်ချင်း သာဂေါင်က ဆရာကြီးပုံစံဖြင့် အာဝဇ္ဇန်းရွှင် နေသည် ။ သစ်မွေးမှာ တော့ သာဂေါင်စကားကြောင့် စဉ်းစားစရာတွေ ခေါင်းထဲ ဝင်လာရသည် ။

"နေပါဦး...ယောက္ခမတွေရဲ့ သဘောသဘာဝကို သိနိုင်ဖို့ ငါက ဘယ်လို လေ့လာရမှာ လဲ..."

"ဟ...သမက်တွေဆီမှာ လေ့လာရမှာ ပေါ့ကွာ။ သမက်တွေတိုင်း သမက်တွေတိုင်းမှာ သူတို့ ယောက္ခမတွေနဲ့ ပတ်သက်လို့ ပြောပြစရာ ဇာတ်လမ်းတွေ တစ်ခုထက်မက ရှိနေတတ်တယ်။ မင်း...အဲဒါတွေကို လို

က်ပြီး လေ့လာချေ။ ဒါဆိုရင် မင်းရဲ့ အိမ်ထောင်ရေးသာယာဖို့ ဘယ်လို လုပ်ရကိုင်ရမယ်ဆိုတဲ့ နည်းနာနိဿျတွေ ရလာနိုင်တယ် သစ်မွေး"

သာဂေါင်၏ စကားကြောင့်...သစ်မွေးခမျာ ဘိုကေဆံပင်ကို တဗျင်း ဗျင်းမြည်အောင် ကုတ်ခြစ်နေမိ လေတော့သတည်း။

ဒီတစ်ပတ်မှာ တော့ ကွမ်းအချိန်က ယခင်ယခင် အပတ်တွေ တုန်း ကထက် အလေးချိန် ပိုတက်လာခဲ့သည် ။ အိမ်အတွက် ဝယ်စရာ ခြမ်းစ ရာလေးတွေ ရှိသည် မို့ သမ္မကြုံဖြင့် ပိတ်စွယ်ချောင်းဖျားမှ တစ်ဆင့် ရန် ကုန်ကီလီရှိ ကွမ်းဒိုင်သို့ ကိုယ်တိုင်အရောင်း ထွက်ခဲ့သည် ။

ကွမ်းရွက်ဈေးကလည်း ဧရာဝတီတိုင်းတို့ ဘက်မှ အဝင်နည်းလေ ရောထင့်။ ဈေးကောင်းရသည် ။ ကွမ်းဈေးငွေချေပြီး တစ်ခုခု စားသော က်ရန်အတွက် ညောင်ပင်လေးဈေးသို့ အထွက်တွင် သစ်မွေးတို့ ၏ ပိတ် စွယ်ရွာသား ကိုဘကျော်နှင့် လမ်းဖြတ်အကူး၌ ဆုံမိလေသည် ။

"ဟာ...ကိုဘကျော်ကြီး..."

"ဟကောင် သစ်မွေး...ဘယ်ကလာတာလဲ..."

"ကွမ်းလာရောင်းတာဗျ...လာဗျာ...တစ်ခုခုစားရင်း သောက်ရင်း စ ကားပြောကြရအောင်..."

"အေး...ကောင်းသားပဲ။ ငါလည်း ဗိုက်ဆာနေတာ ခုလိုမျိုး ဒကာပေါ်လာတာနဲ့ အတော်ပဲ။ ဒါထက်...ရွာရဲ့ အခြေအနေကော..."

"ကောင်းပါ့ဗျာ...။ ခင်ဗျားမလည်း ...ရန်ကုန်မြို့က ဆရာမနဲ့ အိမ်ထောင်ကျပြီးကတည်းက.. ရွာကိုတောင် ခြေဦးမလှည့်တော့ဘူး။ ကိုယ့်ရပ် ကိုယ့်ရွာ ကိုယ့်ဇာတိမြေကို မေ့သွားပြီလား..."

"မေ့တယ်လို့ တော့ ဟုတ်ပါဘူးကွာ...။ ငါလည်း ငါ့အကြောင်းနဲ့ ငါ။ ငါ့ကိစ္စနဲ့ ငါ လုံးလည်ပတ်ချာ ဖြစ်နေတာနဲ့ စိတ်သာရှိတယ်။ ပြန်မရောက်ဖြစ်ပါဘူးကွာ..."

နှစ်ယောက်သား...(၁၅) လမ်းထဲဝင်ကာ ဦးစံထမင်းဆိုင်သို့ ဝင်လိုက်ကြပြီး စားလိုက်သော ဟင်းရံများကို မှာ လျက် တောသားများ ပီပီတစ်ဝတစ်ပြဲ တွယ်လိုက်ကြလေသည် ။ ပြီးလျှင်...လက်ဖက်ရည်ဆိုင်ကောင်းကောင်း သို့ ဝင်လိုက်ကြပြန်သည် ။ အသီးသီးပင် ကိုယ်သောက်လိုသည် တို့ ကို မှာ ကြားလိုက်ပြန်၏။

"နေပါဦး သစ်မွေးရ...မင်းကော...မိန်းမ ရပြီလား"

"မရသေးဘူး...ကိုဘကျော်ကြီးရဲ့ ...ဒီသီတင်းကျွတ်မှာ မှ နားဖောက်မှာ ..."

"နေပါဦး...ဘယ်သူ့သမီးနဲ့ လဲ..."

"ဝါးခနီကုန်သည် ဦးညွန့်တင်၊ ဒေါ်တင်နွဲ့တို့ ရဲ့ သမီး ထားခင်နဲ့လေ..."

"ဪ...ဦးညွန့်တင်ရဲ့ သမီးလေးနဲ့ ကို...။ အခြေအနေ မဆိုးပါဘူးကွာ...ကောင်းပါတယ်.."

ဒီအခိုက် သစ်မွေး၏ အာရုံထဲသို့ သူငယ်ချင်းသာဂေါင်ကြီး၏ စကားအချို့ ဝင်ရောက်လှုပ်ခတ်လာကြသည် ။ အိမ်ထောင်ကျလျှင် မပတ်သက်ချင်တောင်မှ ပတ်သက်လာရမယ့် ယောက္ခမတွေရဲ့ သဘောသဘာဝ

ကို ကြိုတင်လေ့လာ စူးစမ်း ထားသင့်ပါသတဲ့ ။ ယောက္ခမတွေရဲ့ သဘောသဘာဝကို သိနိုင်ဖို့ က သမက်တွေဆီမှာ လေ့လာရပါမတဲ့ ...။ ဟား...ဟန်ကျ လိုက်လေ။ သူ့ရှေ့တွင် ရှိနေသော ကိုဘကျော်ကြီးထံမှ ယောက္ခမဇာတ်လမ်း တစ်ခုလောက်တော့ ရအောင် နှိုက်ယူလိုက်ဦးမည်။

"ဘာ...မင်းက ယောက္ခမအကြောင်း..အဲ ငါ့ယောက္ခမအကြောင်း သိချင်တယ်...ဟုတ်စ..."

"ဟုတ်တယ်လေဗျာ.."

"အား..မင်းသိချင်လို့ သာ ပြောရမှာ ..ခုတောင် ယောက္ခမဆိုတဲ့ စကားလုံးကြားလိုက်တာနဲ့ ကျောထဲက ချမ်းသလိုလို၊ မြီးညောင့်ရိုးက အောင့်သလိုလိုမျိုး ဖြစ်လာတယ်..သစ်မွေးရာ.."

"ဘာပဲဖြစ်ဖြစ်ဗျာ..ကျွန်တော်သိချင်တဲ့ ဆန္ဒကိုတော့ ဖြည့်ပေးပါ.."

"အေးပါကွာ..မင်းကျွေးတဲ့ ထမင်း၊ မင်းတိုက်ထားတဲ့ လက်ဖက်ရည်ကို ငဲ့ညှာပြီးတော့ ပြောပြရသေးတာပေါ့။ ဒီလိုကွ..ဒီလို သစ်မွေးရ.."

ဟု ဆိုလျက်..အကြမ်းပန်းကန်လုံးထဲ၌ စုတေလျက်ရှိသော ရေနွေးကြမ်း ခပ်အေးအေးအား ဂွပ်ခနဲ မော့ချ လိုက်လေသတတ်။
